

Župnijska Oznaniła Trnja in Zagorja

5. nedelja med letom

5.2.2017

Leto XVI., 6 (816)

Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, marveč na svetilnik in sveti vsem, ki so v hiši.

Tako naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.

(Mt 5,15–16)

VAŠA VERA NAJ NE TEMELJI NA ČLOVEŠKI MODROSTI, AMPAK NA BOŽJI MOČI

Glede vere je danes neko splošno mnenje, da si naj vsakdo izbere to, kar se mu zdi najbolj pametno. Vera je privatna izbira, ki ne sme vplivati na življenje v širši skupnosti, v šoli, na delovnem mestu, v javnem življenju. Zato morata biti vera in država strogo ločena. Zelo moderno pojmovanje, ki pa je skregano s tem, kaj naj bi bila resnična vera. Ta ne sme biti proizvod naših misli in pričakovanj, sicer bo umetna tvorba, ki res ne more in tudi ne sme imeti nobenega vpliva na javno življenje. Prava vera ni stvar naših zamisli, ampak je Božje razodetje in s tem nezasluzen dar.

Apostol Pavel je Korinčanom pisal: "Moja beseda in moje oznanilo nista bila v prepričevalnih besedah modrosti, temveč sta se izkazala Duh in moč, zato da vaša vera ne bi temeljila na človeški modrosti, ampak na Božji moči." Kaj je hotel s tem povedati?

Veruješ v nekaj ali v nekoga, ki ti daje moč. Zato je nesmiselna trditev: "Vseeno je v kaj veruješ, samo da veruješ!" Vera mora biti moč, energija, ki te obda v kritičnih trenutkih, ko izgubljaš tla pod seboj. Takrat ne smeš izgubiti smisla svojega življenja. Zato tudi hitro prepoznamo človeka, ki ti nekaj svetuje, ker je sam tako prepričan in živi v skladu s tem, kar govori. Pri duhovnosti je to zelo pomembno, kajti veliko je naivnežev, ki nasedajo lažnim obljubam, da bodo hitro srečni in zadovoljni.

ki bodo poizkusili določen preparat, ko se bodo navadili pravega dihanja in tehnike sproščanja. Vse te zadeve so dobre na krajši rok, a ne morejo osmisliti tvojega življenja. Osreči te lahko le tisti, ki je zares večji od tebe in ima moč, ki jo ti pogrešaš.

Apostola Pavla so kritizirali tisti, ki so opazili v njem konkurenta v zaslužku. Kradel jim je ljudi in zato so ga hitro obkladali z vzdevki, da je prevarant, da zavaja ljudi in jim obljublja nemogoče. Pavel se je zato večkrat skliceval na način svojega dela: "Ko sem prišel k vam, nisem prišel zato, da bi vam z vzvišenostjo besede ali modrosti oznanjal Božjo skrivnost. Sklenil sem namreč, da med vami ne bom vedel za nič drugega kakor za Jezusa Kristusa, in sicer križanega." Zanimivo, da se Pavel ni opravičeval s kakšnimi poceni odgovori, ampak s tem, kar je bilo tudi zanj šokatno in je potreboval veliko časa, da je zadevo prebavil: s križanim Jezusom. Križa ni mogel sprejeti kot nekaj smiselnega, ker je bilo križanje nekaj sramotnega ne le v rimski, ampak tudi v drugih kulturah. Ko pa je v križu spoznal moč, s katero je naš Odrešenik zaslužil naše odrešenje, ni nehal o tem govoriti. Naenkrat je začutil, da ni pravega duhovnega napredovanja brez križa in trpljenja.

Kaj lahko rečemo o sodobnikih, ki se bojijo trpljenja in križa kot hudič blagoslovljene vode? Da nam nobeno iskanje lahke poti v duhovnem življenju ne bo prineslo zaželenih sadov. Potreben je napor, ki privede do notranjega očiščenja. In ta napor ni le stvar volje, ampak je povezan z milostjo, z Božjo ljubeznijo.

župnik Branko Balažič, SDB

Svete maše:

5. NEDELJA MED LETOM 5.2. Sv. Agata, dev. muč.	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> Juršče <i>Zagorje</i>	8,30 Prvosobotna pobožnost. 9h +Ernest Margon, Trnje 62, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij 12h +Ivan Zadel, Juršče 58, obletna 15h Krst Maksa Marinčič
Ponedeljek 6.2. Sv. Pavel Miki, mučen.	Juršče	15h +Ivan Zadel, Juršče 17, pogrebna
Torek 7.2. Sv. Nivard, redovnik	Juršče Klenik	14.30 +Stanislav Žužek, Juršče 83, pogrebna 16h +Pavlovič, Klenik 34, obletnica
Sreda 8.2. Sv. Hieronim Emiliani	<i>Zagorje</i>	17,30 +Franc Česnik, Zagorje 8, osmina
Četrtek 9.2. Sv. Apolonija, dev. muč.	Juršče <i>Zagorje</i>	16h +Ivan Zadel, Juršče 17, osmina 17,30 Molitvena ura za duhovne poklice
Petek 10.2. Sv. Šholastika, redov.	<i>Zagorje</i>	17,30 +Pavla Krašnja, Parje 23/a
Sobota 11.2. Lurška Mati Božja	<i>Zagorje</i>	17h Spoved 17,30 +Anton Rolih, Drskovče 23, osmina
6. NEDELJA MED LETOM 12.2. Sv. Evlalija, mučenka.	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> Palčje	8,30 Češčenje SRT 9h +Franko Rotar, Klenik 56/a, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij 12h +Franc in Mihaela Smerdel, Palčje 62, obletna

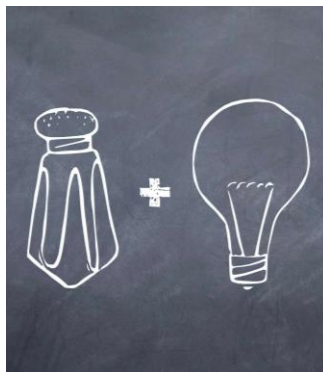
- **VEROUK** je ta teden reden za vse skupine.

- **LURŠKA MATI BOŽJA** goduje v soboto, 11.2. Ker je že mnogo ljudi v Lurdu, na kraju Marijinih prikazovanj, dobilo zdravje, je že sv. Janez Pavel II. ta dan razglasil kot svetovni dan bolnikov. Vabljeni k sv. maši bolniki, kolikor vam je mogoče, in vsi, ki imate doma, v bolnišnici ali v kakšnem domu bolne svoje domače.

- **NAMESTO CVETJA +Francu Česniku, Zagorje 8** je družina Česnik – Slavči darovala za cerkev. – Ob pogrebu istega, so tudi **DOMAČI** darovali za cerkvene potrebe. Bog povrni vsem, pokojnemu pa naj dá uživati večno veselje v nebesih!

V evangeliju današnje nedelje, ki je takoj za blagri, Jezus pravi svojim učencem: »Vi ste sol zemlje ... Vi ste luč sveta« (Mt 5,13.14.) To nas malo začudi, če pomislimo, koga je imel Jezus pred seboj, ko je izrekel te besede. Kdo so pravzaprav bili ti učenci? Bili so ribiči, preprosti ljudje ... Toda Jezus jih gleda z Božjimi očmi. Njegovo trditev razumemo kot nekaj, kar izhaja iz blagrov. Jezus namreč hoče reči: »Če boste ubogi v duhu, če boste krotki, če boste čistega srca, če boste usmiljeni..., boste sol zemlje in luč sveta!«

Da pa lahko bolje razumemo podobi soli in luči,

moramo vedeti, da je bilo po judovski postavi predpisano dati nekaj soli na vsako daritev namenjeno, Bogu, kot znamenje zaveze. Luč pa je bila za Izrael simbol mesijanskega razodetja, ki slavi zmago nad temo poganstva. Kristjani, novi Izrael, torej prejmejo poslanstvo za vse ljudi, da morejo z vero in karitativno ljubeznijo dajati smer, posvetiti in napraviti rodovitno vse človeštvo. Vsi mi krščeni smo učenci in misijonarji ter poklicani, da postanemo

v svetu živ evangelij. S svetim življenjem bomo namreč dali 'okus' v različnih okoljih ter jih obvarovali propadanja, kakor to stori sol. S pričevanjem pristne karitativne ljubezni pa jim bomo prinašali Kristusovo luč. Toda če kristjani izgubimo okus in s tem ugasnemo našo navzočnost kot sol in luč, izgubimo učinkovitost. Kristjan mora biti svetla osebnost, tista, ki prinaša luč in daje luč. Luč, ki pa ni njegova, temveč je Božji dar, Jezusov dar

. papež Frančišek, feb. 2014

SVETITI, KJER JE NAJTEŽJE, A NAJBOLJ POTREBNO

Kristus nam v današnjem evangeliju naroča: »Vi ste luč sveta. Tako naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih« (Mt 5,14.16). Lahko je biti luč v obilju in varnosti lastne sobice, a je to lahko sebično dejanje, kajti pomeni, da svetimo le sebi. Ni lahko svetiti v priveranju in hrupu trga, a tu je naša luč najbolj potrebna.

Današnji evangelij pa nam daje še drugo podobo: podobo soli, ki dopolnjuje prvo o luči: »Vi ste sol zemlje.« Podobi luči in soli nam govorita, da ni lahko služiti, a je služenje v družbi potrebno. V Jezusovem času je imela sol pomembnejšo vlogo, saj niso poznali hladilnikov in zamrzovalnih skrinj. Če so hoteli dlje časa ohraniti živila, zlasti meso in ribe, so jih morali

osoliti. Kakor je sol ohranila hrano pred pokvarljivostjo in propadom, tako ljudje, ki služijo drugim in se jim dajo na voljo, varujejo družbo pred pokvarjenostjo in propadom. Taki ljudje družbo »držijo pokonci«. Gorje družbi, kjer ne bi bil nihče pripravljen služiti. Svet nujno potrebuje ljudi, katerih dobra dela bodo svetila kakor luč.

Z zglednim življenjem, z opravljanjem dobrih del najboljše pričamo za Boga. Lahko pa bi tudi obrnili trditev, da vsakdo, ki opravlja dobra dela, oznanja Boga, saj dobrot in dejanja ljubezni kažejo na Kristusa in na njegovo božanstvo, ker »je Bog ljubezen« (1 Jn 4,8).

Prosimo Gospoda, da bi mogli svoja dobra dela opravljati v povezanosti z njim in tako pričati o njegovi dobroti.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

NAJVEČJI SLOVENSKI PESNIK FRANCE PREŠEREN (1800–1849)

Rodil se je v Vrbi na Gorenjskem, pri Ribičevih, kjer je med "hišnimi" in kuhinjskimi vrati spominska plošča z rodovnikom Prešernove družine. Na prednji steni pa sta vzdani spominski plošči dvema sinovoma Ribičevega rodu: pesniku Francetu Prešernu in nadškofu Antonu Vovku. Prešernova rojstna hiša je "predstavnicca vseh naših kmečkih domov, iz katerih so izšli veliki možje naše preteklosti" (Finžgar). Na gričku vzhodne strani vasice stoji cerkva sv. Marka, zavetnika vasi, ki ga Prešeren v svojem "sonetu

nesreče" imenuje "bližnji sosed", ... Franceta, po rojstvu tretjega otroka in prvega sina, je oče Šimen sedemletnega peljal k svojemu stricu Jožefu, župniku na Kopanju pri Grosupljem, kjer ga je stari gospod sam uvajal v umetnost pisanja in branja. Poslal ga je na osnovno šolo v Ribnici, kjer je kot odličen učenec prišel v "zlate bukve" ... Potem ga je poslal v ljubljanske šole, kjer je France v nabiranju znanja preživel devet let: Prešeren je bil vedno med prvimi v razredu in je ob koncu leta dobival za nagrado "bukve" ... Mati Mina je srčno želela, da bi njen France postal duhovnik, on pa se je po končanem liceju odpravil peš na Dunaj, se vpisal v tretji letnik filozofije, ki mu je bil potreben za študij prava. Marca 1828 je bil razglašen za doktorja prava ("jezičnega dohtarja"), opravil je odvetniški izpit, bil odvetniški pomočnik... šele leta 1846 je v Kranju končno dobil samostojno odvetniško mesto. Svojim neuresničnim željam je dajal duška v svojih pesmih in pesnitvah, med katerimi sta najlepši in najbolj znani Sonetni venec ter Krst pri Savici. ... Iz ljubzenskega razmerja z Ano Jelovškovo, ki je bila od njega 23 let mlajša, so se mu rodili trije otroci ...

Spominski dan njegove smrti je od leta 1945 slovenski kulturni praznik. "Nihče pred Prešernom, nihče za Prešernom se ne da primerjati z njim," je zapisal Oton Župancič. "On je zase, vse drugo je vrsta ... Prešernovo delo je delo genija, ki je enkratno in nenadomestljivo." Od Boga je prejel izreden pesniški dar in poslanstvo, da s svojo navdihnjeno poezijo povzdigne slovenščino na raven "velikih" jezikov evropske celine. Brez pridržka ga slavimo kot največjega slovenskega pesnika.

Po: revija.ognjisce.si

SMEH JE POL ZDRAVJA

NOSEČNICA – Hči profesorja slovenščine pride domov, objame očeta in mu (sicer nekoliko prestrašena zaradi reakcije) zaupa na uho: »Fotr, otroka bom dobila.« – Oče ves iz sebe odvrne: »Za božjo voljo! Toliko let sem te učil lepe slovenščine, ti pa še vedno govoriš v narečju!«

8. februar HIERONIM EMILIANI

Rodil se je leta 1486 v plemiški družini v Benetkah. Hieronim je prevzel skrb za otroke svojega brata Luka, ki je umrl na bojišču, in še za tri nečake, ki so tudi ostali brez staršev. Nečakom je namenil vso svojo pozornost. Leta 1532 ga je škof iz Bergama poklical, naj prenovi dobrodelno dejavnost v Veroni. Zavihal je rokave, opremil dve sirotišnici, eno v Veroni, drugo v Brescii, leta 1533 pa je s tridesetimi sirotami in s pomočjo Frančiška II. Sforze ustanovil »Družbo služabnikov revnih«. Papež Pij V. je družbo potrdil in razglasil pod imenom »Regularni kleriki iz Somasca«. Bolj so znani po imenu somaski. Umril je 8. februarja 1538 po zelo naporni poti, ko je pregledoval hiše, ki jih je ustanovil.

Tviti papeža Frančiška

Prosimo Svetega Duha za milost, da bi vsak dan živeli po Jezusovih mislih in njegovem evangeliju.

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.zupnija-zagorje-trnje.org/